

tragtninger i den Retning, saa vilde de maaſtee komme til at gjøre os fuldt ſaamegen Skade ſom Nytte, men vi vilde i ethvert Tilfælde aldeles komme til at ſtaa paa Vilkaarlig- hedenſ Gebeet.

Det ærede Medlem har bragt en Paragraph af Grundloven, nemlig § 8, under Dmtale, ſom uægteeligt er en meget vigtig Paragraph og i viſe Maader en ſtor Forlegenhed, og hvorom det var onſteligt, at man engang hørte en beſteemt Udtalelſe fra Regjeringens Side, — ligefom den ogſaa vil fremtræde ſom en Ueilighed, naar vi komme til Fleertallets Utkæft. Forlegenheden ligger nemlig deri, at, da § 8 forudſætter, at Ingen kan blive Konge i Danmarks Rige, — hvilket for Fremtiden maa betragtes ſom udeluſtet fra Fælleſtaten, — uden førſt ved Ed at have erklæret, at han vil opretholde Statsforfatningen, Danmarks Riges Grundlov, alſaa ogſaa de forſkjellige Emanationer af ſæregne Forfatninger, ſom komme ud af den, ſaa har man hidtilbage ikke behøvet nogen anden Sikkerhed fra Thronarvingens Side; men, naar denne Paragraph forsvinder, ſaaledes, at vi ikke med Sikkerhed vide, hvor den er, ſaa kunde vi komme til den Dag, hvor et Misgreb af en ſaadan Perſon kunde fremkalde noget Eignende, ſom man har ſeet i andre Lande, hvor de have ladet ſig forlede til at troe, at, fordi der ikke var affordret dem en poſitiv Ed, vare de ikke, ifølge deres Stilling, bundne til de ſamme Forpligtelſer, ſom deres Forgænger, og de have paa eengang betragtet ſig ſom udenfor Loven og over Loven og tilintetgjort Statens Grundlov. Her er og vil beſtandigt foreligge en Vanſkelighed, ſaa længe vi ikke kjende denne Paragraphs egentlige Betydning. Om den ved dette Forſlag bliver optagen eller ikke, vil derfor forſaavidt ikke have Meget at betyde, forinden vi nærmere kjende Regjeringens Formening derom, og forinden vi med Sikkerhed vide alle paa- gjældende Perſoners Mening om vor Forfatnings egentlige Stilling. Vi kunne jo lykkeligviis i ſaa Henſeende ingen Tvivl have om vor nærmefte Thronarvinges Stilling, ſiden vi vide, at han er Medlem af Statsraadet. Efterat han nemlig er blevet Medlem af Ge- heime-Statsraadet, er han naturligviis for-

pligtet til at overholde Grundloven, ligefom enhver anden Borger, ſom har aflagt en ſpe- ciel Ed, ſom f. Ex. vi Rigsdagsmænd eller ſom enhver Embedsmænd. Jeg antager for- øvrigt, at han ogſaa iſorveten maa have holdt ſig forpligtet dertil, fordi han er Militair — dog det veed jeg ikke —, men nu kan der ingen Tvivl være derom. Fortiden gives der i ſaa Henſeende ingen almindelig Regel, og vi have derfor ſøgt vor Sikkerhed i § 8. Hvorledes det for Fremtiden vil komme til at ſtaa med denne Sikkerhed, det er et meget vigtigt Spørgsmaal, ſom ogſaa vil komme til at foreligge ved denne Forhandling.

Gaaer jeg nu over til Forſlaget, ſom det foreligger, og navnlig til § 101, ſaa er det jo ganſke viſt, at den Maade at behandle den Sag paa vilde paa ingen Maade kunne ſkydes bort, og har heller ikke i Udvalget været ſtudet tilſide, fra den almindelige Betragtningſ Standpunct. Man har erkjendt, at det vilde være en meget hurtig Vej — jeg taler ikke om Enkelthederne i Forſlaget, dem ſkal jeg ſenere berøre, men om Forſlaget i det almindelige —, derſom man kunde betræde den, og Udvalgets Fleerhed har ogſaa til en viſ Grad i et Par af ſine Betingelſer omtrent anviiſt den ſamme Vej; men Fleertallet har ikke opſtillet det ſom noget Abſolut, men ſom et Alternativ. Det har forelagt Regjeringen Sagen ſom et Valg, — og hvad ligger der deri? Deri ligger, at Udvalget i ſin Fleerhed ikke har troet, at det, ſaaledes ſom Sagen forelaa, vilde være rigtigt at fremtvinge dette ſom den eneſte Afgjørelſes- maade; det har tvivlet, om det under de nær- værende Omſtændigheder laa i Rigsdagens Magt at fremkalde en Foranſtaltning af denne Art. Om de ærede Forſlagsſtillere end nok ſaa meget have ſagt: vi kunne vente, vi kunne finde os i den nærværende Stilling, indtil dette kan opnaaes, ſaa har man dog ved Siden deraf maattet ſige, at dette „indtil“ maaſtee dog ſkydes Sagens Afgjørelſe for langt hen i Tiden. Det er hovedſagelig Grunden, hvorfor Udvalgets Fleertal ikke er gaaet ind paa Mindretallets Forſlag, ſom jo naturligviis har foreligget det til Overveielſe. Men der er ogſaa i Enkelthederne af Forſlaget,